Gönül Köprüsü

Şiir Dergisi

Ağustos-Eylül- Ekim 2025 Yıl: 1 Sayı: 5

ÖZ MUHASEBE

---

* Abdullah Sakizade *Ahmet Kara * Ali Eliş * Aslı Kurukaya *Ahmet Ayhan Sağır

*Âşık Vehbi Gülen * Bülent Arkan *Bülent Yüksel * Enver Özçağlayan

* Halil İbrahim Meral * Hayrullah Değerli * İbrahim Kavas * İhsan Fatih Polat

* İlknur Yalçın * İrem Günerkan * Mehmet Akif Güngör * M. Nihat Malkoç

* Muhammet Çal * Muharrem Aktaş * Murat Kahraman * Necip Demir

* Nevzat Köksüz * Nuriye Akyol * Osman Akçay * Ömer Akçay * Ömer Duru

* Özkan Demir * Özlem Çetin * Ramazan Yıldız * Sakin Karakaş * Selma Hançer

* Sennur Mutlugil * Servet Bardak * Sophia Jamali Soufi

* Süleyman Çelik * Şentürk Dursun * Şükrü Atay * Tacettin Fidan

İmtiyaz Sahibi ve

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Osman AKÇAY

Editör ve Tasarım

Dr. Osman AKÇAY

Yayın Kurulu

Dr. Osman AKÇAY

Bülent ARKAN

Şükrü ATAY

Ayhan Sağır

Hayrullah Değerli

Halil İbrahim Meral

Son Okuma

Murat KAHRAMAN

İletişim

gonulkoprusudergisi@gmail.com

Eserlerin hukukî sorumluluğu tamamen şairlerine aittir. Gönül Köprüsü Şiir Dergisi'nden yapılan alıntılarda kaynak gösterilmesi zorunludur.

BU SAYIDA/ SAYFA

Gönül Köprüsü/ 3
Fesih/ 4
Döne Döne Hû Hû Allah/ 4
Gözetir Kulunu/ 5
Öleni Gördüm/ 5
İnşirah/ 6
Ömür Kısa Vakit Az/ 6
Mümin/7
Kimimiz Var ki/ 7
Başla/ 8
Bilinsin/ 8
Rabb'im Af Diliyorum/ 9
Ömür Servetim/ 9
Dünya Malı İçin/ 10
Dostluk Çağrısı/ 10
Allahuekber Dağları/ 11
Döngel Hakk'ın Yoluna/11
Sizin Olsun/ 12
Can Olsun/ 12
Kelamı Mahşer/ 13
Mihan/ 13
Bizden Yana/ 14
Geceye/ 14
Sonbahar Artık/ 15
Ben de/ 15
Bî-kes/ 16
Uyumaz Ölüler/ 16
Fırtınadayım/ 16
Zaman ve Gece/ 16
Masumdu Sevdam/ 17
Ve Perde/ 18
Yok/ 18
Sen Giderken/ 18
Sen Kazandın Hayat/ 19
Zor İmiş Meğer/ 19
Nefsim/ 20
Olsa da/ 20
Yâr (Allah)/ 20
Sana Ait Bir Gündür/ 21
Çok Yaşa Türkiye/ 21
Dolunay/ 21
Az mı Sevdim Turnam/ 22
Sana Hep Mektuplar/ 22
Susmasana Be Adam/ 23
Yaprak Suya Düştü/ 23
Ormanda İşçiler Öldü/ 23
Ayrılık/ 23
Bizi Mülteci/24
Ben Alçağın Tekiyim/ 25
Dünya Dünya Dedikleri/ 26
Muhasebe/ 26
Gölgede Kalan Hesapçı/ 27
Görmeli İnsan/ 27
Yazık Değil mi?/ 28
Yasin De Bul/ 28
Anda/ 29
İşte Öyle Sevdiğim/ 29
Bu Bendeki Hâl/ 30
Neyi Arıyor İnsan?/ 30
İbret/ 30
Nefisle Kavga/ 31
Boncuk ve Çocukluk/ 33
Bilmem/ 34
Gazze'de Soykırım Var/ 34

KİTAP TANITIMI: OSMAN AKÇAY BÜTÜN ŞİİRLERİ/ 35-36

KİTAP TANITIMI: GÖNÜL KÖPRÜSÜ ŞİİR ANTOLOJİLERİ/ 37-38

ORTAK ŞİİR

Gönül Köprüsü

Gönüldaş olanın artar ilgisi
Süpürür yolumu aşkın silgisi
Yegâne dersimiz hayat bilgisi
Dosta doğru akar Gönül Köprüsü
(Murat Kahraman)

Bu yol erenlerin hayat okulu
Hazırlar yarına sabreden kulu
Gönül tezgâhında sevgi dokulu
Kalpte ışık yakar Gönül Köprüsü
(Hayrullah Değerli)

Düşmanlığı, kini silip bitirir
Nice sevdaları dile getirir
Şiir bahçesine ışık götürür
Şimşek olup çakar Gönül Köprüsü
(Mehmet Akif Güngör)

Yapay zekâ ile kafa tutana
Dinime saldırıp nara atana
Burnu havalarda çalım satana
Acıyarak bakar Gönül Köprüsü
(Osman Akçay)

Haddini aşana kalkan el olur
Kalbi ferahlatıp esen yel olur
Rahmet olup yağar coşar sel olur
Bentlerini yıkar Gönül Köprüsü
(Şükrü Atay)

Kızılelma vardır dudaklarında
Sevgiyi büyütür topraklarında
Mehter yankılanır kulaklarında
Asumana çıkar gönül köprüsü
(Şentürk Dursun)

Basiret nurunu vermiş var eden
Âlemi manadan hep seyran eden
Hakk'ın nazarıyla görüp seyreden
Hâk'e kimya eker Gönül Köprüsü
(Ayhan Sağır)

Gönül gözü ile içten bakanın
Gönül tarlasına sevda ekenin
Gönül almalarda gülü dikenin
Yüklerini çeker Gönül Köprüsü
(İbrahim Kavas)

Gönülden gönüle bağını kurar
Her gönüle girip dostluğu arar
Okuyanlar için çok vardır yarar
Gül yaprağı döker Gönül Köprüsü
(Bülent Arkan)

Bir avuç kararlı yiğit adamla
Yola çıkılırken aşktan ilhamla
O çorak toprağa düşen her damla
Buram buram kokar gönül köprüsü
(Ramazan Yıldız)

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

Fesih

Sünni benim, Alevi benim, özüm Müslüman
Cami benim, Cemevi benim, gönlümde iman
Candır Ali, Haydar-ı Kerrar, sevgisi umman
Ayet der ki: Müminler kardeş. Budur tek ferman
Bir olalım, iri olalım, diri olalım

Dalgalansın, gökte al bayrak, yegâne ilkem
Kutlu vatan, çekilip peşkeş, denilmez keşkem
Bitsin terör, ölmesin kimse, kaybolsun öfkem
Kürt Türk kardeş, ayıran kalleş, Türkiye ülkem
Bir olalım, iri olalım, diri olalım

Şühedamız, bir aradayken, Gelibolu'da
Barışalım, güven duyalım, Anadolu'da
Dış güçlerin, kurutulsun ki, en son kolu da
Üzülmesin, Yüce Allah'ın, hiçbir kulu da
Bir olalım, iri olalım, diri olalım

Memleketin, insanı güzel, toprağı mümbit
Herkes bilsin, istikbal için, ilimdir mürşit
Çalış yurttaş, yükselsin yurdum, bu kadar basit
Bütün dünya, birlik olunca, edemez tehdit
Bir olalım, iri olalım, diri olalım

Döne Döne Hû Hû Allah

Hak yoluna rağbet ettim
Bedenimden gurbet ettim
Kuşlar ile sohbet ettim
Döne döne Hû Hû Allah

Gül suyundan şerbet içtim
Kör nefsimi kökten biçtim
Anladım ki ben bir hiçtim
Döne döne Hû Hû Allah

Gezip durdum ilden ile
Zikir ettim çölde bile
Balım saldım gonca güle
Döne döne Hû Hû Allah

Rüzgâr ile dağlar aştım
Irmak oldum bendim taştım
Göğe çıktım buna şaştım
Döne döne Hû Hû Allah

Günahlardan bir bir kaçtım
Kapıları hepten açtım
Etrafıma ışık saçtım
Döne döne Hû Hû Allah

İnzivada yalnız kaldım
Denizlere derin daldım
İlimleri elim aldım
Döne döne Hû Hû Allah

HAYRULLAH DEĞERLİ
(KUL HAYRULLAH)

Gözetir Kulunu

Ana kucağına geldik geleli
Gözetir kulunu Yüce Rabb'imiz
Çevirmez kendine açılan eli
Gözetir kulunu Yüce Rabb'imiz

El bebek gül bebek büyüttüren O
Güç verip izniyle yürüttüren O
Yaşlanınca gücün kaybettiren O
Sızlatır kulunu Yüce Rabb'imiz

Bir damla meniden seni halk eden
Nice nimetlere seni gark eden
Türlü melekeyle O dur yücelten
Donatır kulunu Yüce Rabb'imiz

Üstünlük takvada gururda değil
İmtihan dünyada ahirde değil
Kul ol Yaradan'a önünde eğil
Yüceltir kulunu Yüce Rabb'imiz

An Yüce Rabb'ini her bir nefeste
Dilerse kimseyi koymaz kafeste
Nice ibretler var Ashabı-Kehf'te
Anlatır kulunu Yüce Rabb'imiz

Yücedir Mevla'mız yücedir yüce
Vay bizim halimiz nicedir nice
İsterse kulunu rüyada gece
Yürütür Yaradan Yüce Rabb'imiz

Öleni Gördüm

Ne insanlar varmış yalan dünyada
İçi dışı haset dolanı gördüm
Üç günlük ömründe hayat yolunda
Genleri bozulmuş olanı gördüm

Akrabaya küsmüş dostu unutmuş
Mesafeyi açmış derdi büyütmüş
Sözü geçtiğini sizden soğutmuş
İnsanlıktan yoksun kalanı gördüm

Aslını unutmuş kalmamış gurur
Hem nalına hem de mıhına vurur
Konuşurken lafı geveler durur
Her cümlesinde bir yalanı gördüm

Bitmek bilmiyor hiç küfrün zulmeti
Günbegün artıyor kini nefreti
Masumlar çekiyor onca külfeti
Mazlumlar ağlarken güleni gördüm

Dünya kadar malı olsa da yetmez
Sözler aciz kalır kifayet etmez
Gözü mala doyup bırakıp gitmez
Helal, haram demez çalanı gördüm

Kimi saraylarda günü gün eder
Kimini bırakmaz ızdırap keder
Kimine de küsmüş gülmüyor kader
Yoksulluk içinde öleni gördüm

ŞÜKRÜ ATAY
(TÜRKMENOĞLU)

İnşirah

Cemreler düştüğünde ağaç baharı bilir
Tomurcuk budaklara gelince dolar ferah
Nasuh tövbe yapınca dualar ile gelir
Susamış dudaklara gönüllere inşirah

Kulluğunu bilip de verilen rızkı hak et
Kuraklık olduğunda kaçınılmaz felaket
Er-Rezzak sıfatıyla verdiğinde bereket
Dolacak başaklara hazine gibi gümrah

Rızkı daralan insan bazen bulamaz aşı
Sığınır Mevla'sına sıkıştığında başı
Dua ve niyazlarla akarsa gözden yaşı
Tutulan adaklara şükür elhamdülillah

Dil düşünce arası her şey gizli lisanda
İnsana mahsus olan bu en güzel ihsanda
Hakk'ı aradığında bir yol bulur insan da
Su gibi çoraklara ulaşır o an felah

Rahman izniyle durur havada duran kuşlar
O yardım ettiğinde düzdür bütün yokuşlar
İnananın dilinde her şey onunla başlar
Bal gibi damaklara lezzet katar bismillah

Türkmenoğlu diyor ki dünya bilmez dur durak
Elinden geleni yap sonra Rabb'ine bırak
Kulluğunu terk etme olma hiç gözden ırak
Gönülden ıraklara süveyda olur siyah

Ömür Kısa Vakit Az

Çok dalmışsın dünyaya, bitmeyecek sanırsın
Yaldızlı yalanlara, çabucak aldanırsın
Yaradan'ı unuttun, sen kimleri tanırsın
Ömür kısa vakit az, ne olur düşün biraz

Kime kalmış bu dünya, sanma ki sana kalır
Mala mülke güvenme, belki rızkın daralır
Sen de gidersin bir gün, yerini kimler alır
Ömür kısa vakit az, ne olur düşün biraz

Yere düşen yaprağa, bakıp da alsan ibret
Hep yukardan bakardı, düşmesi de bir kısmet
Amel kalır sadece, orada geçmez şöhret
Ömür kısa vakit az, ne olur düşün biraz

Ecel ne bir an geri, ne de bir an ileri
Ruhu kabzedilenin, bir noktada gözleri
İstese söyleyemez, dili dönüp sözleri
Ömür kısa vakit az, ne olur düşün biraz

Gözlerinin önünden geçer bir film şeridi
Ölüm yok oluş değil, ahiretin geçidi
Göz açıp kapamaktır, yok başka bir çeşidi
Ömür kısa vakit az, ne olur düşün biraz

MURAT KAHRAMAN
(MURÂDÎ)

Mümin

Ne muazzam sırmış âlem oluşu
Hâlik'ın farkına varmalı mümin
Anlamak istersen fâni gelişi
Ahd-i misakında durmalı mümin

Her zerreyi bir iş için yaratmış
Bir avuç toprağa ruhunu katmış
Seni insan diye tekmil donatmış
Kulluk şuuruna ermeli mümin

İmtihandır kulun dünyada işi
Doğru cevaplara rahmet gelişi
Bir dara düşmüşse yanında kişi
Yarayı görünce sarmalı mümin

Rabb'in soracağı soruyu sorma
Günahkârdır diye kalbini kırma
Zaten düşkünlerin üstüne varma
Ne yer ne içermiş sormalı mümin

Kendine hâsib ol acep ne yaptım
Olur da garibi bilmeden teptim
Belki kibir ile nefsime taptım
Benlik putlarını kırmalı mümin

Emrolunan o çizgide giderken
Öz tefekkür ile hesap ederken
Her nefesin bedelini öderken
Kendi kusurunu görmeli mümin

Kimimiz Var Ki

Güvenme insana, o ölür derler
Ağaca yaslanma hem çürür derler
Allah'ın yanında bitmez değerler;
Rabb'imizden başka kimimiz var ki

Selam olsun kalbî sırra erene
Şükür, muhabbeti bize verene
Yeis olmaz dergâhına girene
Rabb'imizden başka kimimiz var ki

Varlık O'nun hiçbir şeyin yok senin
Şifasız derdine derman yok senin
Ondandır dilinde ferman bak senin
Rabb'imizden başka kimimiz var ki

Âlem yoktu O ol deyince oldu
Bir çekirdek ektin boyunca oldu
Doksan dokuz ismin sayınca oldu
Rabb'imizden başka kimimiz var ki

Gâlû belâ sözün destur almazsın
Ha bugün ha yarın yola gelmezsin
Görmezsin duymazsın hâli bilmezsin
Rabb'imizden başka kimimiz var ki

Mümkün mü kuşanmak tüm kâinatı
Aç gözünü seyret şu mevcudatı
Terennüm eyliyor O Yüce Zatı
Rabb'imizden başka kimimiz var ki

AHMED AYHAN SAĞIR
(BİLALOĞLU)

Başla

Meşakkat miktarı kazanır insan
Sabır ve sebatta kalmakla başla
Hak hikmet nurunu edince ihsan
Marifet ilmiyle dolmakla başla

Mevcudat muhtaçtır mutlak bir güce
İnsanı tanımaz akıldan cüce
Bir âlemdir cümle âlemden yüce
Men aref sırrını bilmekle başla

Sekinet halinde kendini ara
Zihin nimeti ki manayı sara
İlmi tefekkürle hedefe vara
Bilginin yolunda olmakla başla

Yol ve menzil doğru ışık yakana
Azmi rah takdire hayran bakana
İrfan pınarından gönle akana
Ariften dersini almakla başla

Hakikat arzunun süruru derler
Tecelli olunca hazza ererler
Mana âleminde seyran ederler
Bilaloğlu gaye bulmakla başla

Bilinsin

Bir anlık tecelli bir sana ayan
Zeval bilmez cihan kurdum bilinsin
İdrakli fütuhat zamana beyan
Cehalete uzak durdum bilinsin

Gönül ehli İrfan bir ömre yardır
Sürüp gelmiş gamlar yürekte nardır
Canım hayat memat cenginde vardır
Okun temreniyle vurdum bilinsin

Taklit eden akıl uzaktır özden
Bu âlemde hikmet saklanır gözden
Perdeli hakikat beyhude sözden
Bunu bir arife sordum bilinsin

Zihinde ıstırap meğer ne zormuş
Fikir, şüphe, sükûn bizleri yormuş
Ruh feryat ederken imkânı sormuş
İlmin kalesinde surdum bilinsin

Şuur, vukuf kemal bulur bu handa
Kemiyet keyfiyet nurudur anda
Kâinatın remzi gizlidir canda
Arzda zerre miktar nurdum bilinsin

BÜLENT ARKAN

Rabb'im Af Diliyorum

Verdiğin her bir nefes ömrümü uzatıyor
Sana yaklaşmak için kullanıp atıyorum
Aldığım her bir nefes ömre ömür katıyor
Verdiğim her nefese şükrümü katıyorum

Verdiğin nimetlerle barınıp beslenerek
Senden lütuf dilerken hassaten hislenerek
Sana secde ederken yürekten seslenerek
Huzurundan kovduğun şeytanı itiyorum

Öğrettiğin üzere sonsuz olan yarındır
Bana ihsan nasip et kötülükten arındır
Duamı kabul eyle cennetinde barındır
Rahman ve Rahim olan adını biliyorum

Samimi bir tövbekâr katında makbul olur
Bilirim ki kulunun tövbesi kabul olur
Günahtan kaçınanın isteği makul olur
Her daim açık olan kapına geliyorum

Gaflete kapılarak nefsim ile sınandım
Yanlışımı fark edip kendimce de kınandım
Bu geceye sığındım Mağfirete inandım
Arzuhalim arz ettim Rabb'im af diliyorum

Ömür Servetim

Maziden atiye gittiğim yolda
Attığım adımın izini sürdüm
Kendimi aradım onlarca yılda
Farkında olmadan yitişi gördüm

Çöldeki kum gibi savruluşuma
Pişiyorum derken kavruluşuma
Yükseldikçe tekrar devrilişime
Şimdiki halimle zihnimi yordum

Karanlık tünelde çok yol aşmışım
Meçhule uzanan yolda koşmuşum
Engele takılıp ne çok düşmüşüm
Yara izlerimin farkına vardım

Deneme yanılma çokmuş dünümde
İyi gün de olmuş kötü günümde
Yokluğum arkamda umut önümde
Hayaller peşinde koşmakmış derdim

Şimdi bana sorun ne elde ettin
Neyi biriktirdin neleri attın
Netice ne oldu ne için bittin
Mazide ne ektin ne mahsul derdin

İşte bende buna cevap aradım
Maziye giderek ömrü taradım
Anlaşılan o ki buymuş muradım
Bu dizeler için ömrümü verdim

ŞENTÜRK DURSUN

Dünya Malı İçin Ağlayanlar

Her şeyi satıra dökemiyorum
İçimde birikmiş çağlayanlar var
Geçmişi özümden sökemiyorum
Bizi kökümüze bağlayanlar var

Sevgi nedir saygı nedir bilmemiş
İnsanlıktan nasibini almamış
Menfaat kol gezer vefa kalmamış
Dostunu ateşte dağlayanlar var

Ömür dediğiniz anlık hikâye
Mahşer huzurunda görünmez paye
Kefenin cebi yok amel sermaye
Dünya malı için ağlayanlar var

Herkes bir fanidir baki bulunmaz
Kader yazgı alınlardan silinmez
Helali kaybettik adres bilinmez
Kursağı haramla yağlayanlar var

Hayallerim bezgin düşlerim yorgun
Yıllara küskünüm kadere dargın
Gözlerim kurumaz ağlarım her gün
Acıdan menfaat sağlayanlar var

Dostluk Çağrısı

Gelin vazgeçelim nefretten kinden
Gönül yaraları sarılsın bugün
Sevgi rüzgârları essin derinden
Özlenen vuslata erilsin bugün

Dünyaya gelmenin bir sebebi var
Kimsenin mülküne kalmaz bu diyar
Açılsın kapılar sonuna kadar
Sevgi bahçesine girilsin bugün

Aynı davranalım köleye beye
Merhamet duygusu çıksın zirveye
Hor gözle bakmasın kimse kimseye
Nefretin zinciri kırılsın bugün

Artık birbirini sarsın hasımlar
Gülücük dağıtsın mutsuz resimler
Bahara dönüşsün bütün mevsimler
Mutluluk ağları örülsün bugün

Aşkla muhabbetle konuşsun diller
Şefkatle sunulsun çiçekler güller
Tekrar kenetlensin ayrılan eller
Sevenler meclisi kurulsun bugün

Yaşayalım sevgi denen nimeti
Terk edelim kibir denen illeti
Atın artık kalplerdeki nefreti
Dostluğa bir damga vurulsun bugün

MEHMET AKİF GÜNGÖR

Allahuekber Dağları

Vatan, bayrak için düştü yollara
Aldırmadı soğuklara, karlara
Son kez baktı doğduğu diyarlara
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Sarıkamış kar altında üşür mü?
Donmuş eller tüfekleri taşır mı?
Adı güzel dağlara bu yaraşır mı?
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Her şey bir yanadır, vatan bir yana
Nice kahramanları verdim ona
Şehit oldu Mehmet'im dona dona
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Analaın gözyaşları dinmedi
Doğacak çocuğunu da görmedi
Yıllar geçti ateşim hiç sönmedi
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Her daim büründün beyaz postuna
Destan oldun düşmanına dostuna
Söz söylenmez gayrı bunun üstüne
Yandı gitti ciğerimin bağları
Yaktın beni Allahuekber dağları

Döngel Hakk'ın Yoluna

Bir zerre imanın versin güç
Nefsin oyununa kanma hiç
İki cihanda da ol Behiç
Dön gel gayrı Hakk'ın yoluna

Kendince vardı birçok neden
İnan hepsi havadan sudan
Ömür geçti vuslat olmadan
Dön gel gayrı Hakk'ın yoluna

Günahların tutmasın seni
Rabbim sever tövbe edeni
Terk eylemeden ruh bedeni
Dön gel gayrı Hakk'ın yoluna

İçindeki hasreti dindir
Hatalar insanlar içindir
Hiç bekleme sen, gün bu gündür
Dön gel gayrı Hakk'ın yoluna

Heyhat! Dünya için dövünme
Sureta Haktan da görünme
Sen gel seni şâd et, erinme
Dön gel gayrı Hakk'ın yoluna

SAKİN KARAKAŞ (SAKİNÎ)

Sizin Olsun

Yeter bana olan nimet
Sizin olsun dünya malı
Doğruluğun sonu cennet
Sizin olsun dünya malı

Gönül döner dönemeçte
Yalan dünya öğüteçte
Allah için secde secde
Sizin olsun dünya malı

Karun olsan ne yazar ki
Yerin altı öyle dar ki
Her nefeste Allah var ki
Sizin olsun dünya malı

Bir göz açıp kapanmaya
Dünya malı bir damla ya
Yalan dolan sen kanma ya
Sizin olsun dünya malı

O gün gelir bir Sakinî
Bir lokmadır sanki bini
Ne fark eder eski yeni
Sizin olsun dünya malı

Can Olsun

Kırklar yediler pirler
Türk'e kudret şan olsun
Diz çökmeli kâfirler
Turan'ımız tam olsun

Elde Kur'an Allah bir
Ya bismillah ya tekbir
Ya Allah Ya Rab Hak bir
Zaferlerin kan olsun

Kızılelma ülküsü
Gönüllerde türküsü
Beş bin yıllık öyküsü
Mazin sana can olsun

Dağlar senin aşta gel
Hele kükre başta gel
Muzaffersin coşta gel
Cihan duysun nam olsun

Emreder kutsal dini
Vatan kutsal Sakinî
Hainlere var kini
Gür sesin ezan olsun

HALİL İBRAHİM MERAL

Kelamı Mahşer

Ey canımın kırığına sızan gecelerim!
Tükenen cümlemde kelâmlar mahşer…
Söyle!
Hangilerini seçsem bu özleme eksik gelmez?

Beyaz bir kapan hapsedilmiş gözlerimde
Oyuklarımdan damlalarım donar
Yer bilmez yol bitmez günlerin ikliminde!

Ah şahsuvar!
Matem vurur gecemin gölgesine
En aykırı sözlerim kurban kesilir
Dillenemeden kısılır gelişine
Kanatsız dizginler sokulmasın
Terkisinde kalsın o son gülüşmeler

Sor ki ayaz vurmuş yelelerim ne halde
Baharın müjdecisi cemre ne kadar ilerde?
Tutulmuş yokluğun ay gülüşü perçemde
Gafil günler haz vermiyor göğsüme
Yılkıya düşen cümlelerim
Kefaret bekler
Borcundan mütevelli hisler
Şavkından galebe çeker!

Göz alıcı kelamlar zihnimde mahşer
Birbirine yabancı
Kurulamaz seni anmaya
Cesareti kırılmış ağrıyan fazıl!
Ben bana yabancı
Kavlimden uzak sensizliğim/l/e
Kendime yalancı…

Alnıma konan öpücüğün üzerinden
Nerdeyse bir yıl geçti!
Geçen günler değildi
Karanlıkta sakladığım
Aydınlığında taşıdığım
Beni saran gölgendi…

Mihan

Kara Ben'ek/ Mihan

Annem çağırıyor Bedo!
Sabah kızılını dökmeden kalk
Babam ve ablam beklemekte!

Gelme!
Geçmişin izbesinden kanatlanmış mahşer
Ne yana dönsem timsah sancısı
Gözler aldatır dileklerimi
Kan yüklü niyetler çökmüşte böğrüme
Nefessiz günlerim ömrüme heder!

Yolcusu yokmuş gibi ıssız yollar
Batar girdabın derinlerine
Örümcek terk ediyor ağını
Keder yerleşiyor evine!
Zarafetinden yer utanır da
Duyuramaz çığlığını
Kefesinde sakladığı kara benek de ne?
Örülmüş kaderin cilvesi!

Ey cevan!
Kırık parçalarımın koruyucusu
Ayalarımda saklı lehçem
Ben sana teslim sensin yegâne divanem!
Ah yüreğime oturan mihan!
Kalk artık!
Geçmeyecek misin hâlâ benden?

RAMAZAN YILDIZ (SİTARE)

Bizden Yana

O hak din İslam ve Kur'an bizden yana
Azrail'e selam duran bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Kutlu zafer, kelam, Turan bizden yana

Diriden umut yok ölü bizden yana
O sönmez ocağın külü bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Fahri kâinatın Gül'ü bizden yana

İsmail'in akan suyu bizden yana
Güzellikten gelen soyu bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Çölde Yusuf düşse kuyu bizden yana

Ebabil gelmese fili bizden yana
Kalbi körelse de dili bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Akıl kârı değil, deli bizden yana

Haram abat olmaz helal bizden yana
Haçlıya karşılık Hilal bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Müşrikler bir olsa Bilal bizden yana

Namert çoğalsa da ahi bizden yana
Yalan yanlış olsun sahi bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Surlar zor olsa da şahi bizden yana
Firavun artsa da nehir bizden yana

Üstünlük takvada hakir bizden yana
Mazlumlar, garipler, fakir bizden yana
Karalar bağlama sakın ha yiğidim!
Varsın herkes sussun zikir bizden yana

Geceye

Issızlığın örtüsü, evlerde perde perde
Bitmeyen gecelerdir, tek ortağımdır derde

Titrek mum ışığında, kendimi gölgelerde
Ararım umutları, söyleyin ki nerede

Gözlerin yorgunluktan, dağılırken dikkati
Dinlendirir uykuyla, çileyi meşakkati

Uykunun en ağır ve en kasvetli bir vakti
Uzanır bebeğine, bir annenin şefkati

Usul usul geçerken, durucasına zaman
Efkârımı bastırır, sigaramdaki duman

Soğuk yalnız sokağı, yorgan gibi örtüyor
Çektiğim her nefeste, umutlarım tütüyor

Karanlık gecelerin, umududur yıldızlar
Onlar da benim kadar, ışıksız ve yalnızlar

Gecenin ıssızlığı, hüzünleriyle çöker
Zifiri karanlığı, gün şafağıyla söker

Sevdalı bir gönülde, yürür ay ışığında
Süslenmiş rüyaları, görür her âşığında

Serenatlar dillenip, dökülürken heybeden
Yıldızlar mı ay mıdır, bu gönlümü cezbeden

Gecenin bir vaktinde, Hakka karşı huşuda
Zikir tespih halinde, mahlûkat baykuşu da

Uykunun en derini, kalkarak teheccüde
Uzanır her bir dua, sonsuz olan gecede

AHMET KARA (HASSASÎ)

Sonbahar Artık

Şiirsiz günlerin, yarası bende
Vedalara çıkar, sonbahar artık
Ömrümde geçiyor, soluyor tende
Dizlerimde çöker, sonbahar artık

Okudum şiirler, yazdım hâlimi
Sızlattım kendimi, tozdum yolumu
Aldı beni benden, gerdi telimi
Şarkılarda okur, sonbahar artık

Şiir yüreğimde, günahım oldu
Duygular canlandı, gözlerim doldu
Geriye baktım da çileler kaldı
Kilimlerde dokur, sonbahar artık

Afakı kaplayan, çilenin sesi
Kendime de kurdum, bazen de pusu
Aklımda almıyor, kiminde nesi
Canıma da okur, sonbahar artık

Aşamadım bende, vuslata çölü
Yandım azabında, savurdum külü
Almış baharımdan, goncada gülü
Yaprağında döker, sonbahar artık

Hassasî görüyor, dumanlı dağın
Sevenin mi kaldı, viran da bağın
Günahı da olmuş, bizim de çağın
Köşkümü de yıkar, sonbahar artık

Ben De

Şair dergâhına, atılmış gökten
Dilde döküyorum, ben de hasrete
Bugünde yanımda, sevgisi haktan
Şiir okuyorum, ben de hasrete

Yıllara söyledim, kahır türkümü
Acı okutmuşlar, benim şarkımı
Dağlara taşıdım, isyan parkamı
Sabır çekiyorum, ben de hasrete

Hatıran depreşti, gittim parkada
Öfkem de duruyor, baktım arkada
Küpüne zarardır, keskin sirkede
Huzur bakıyorum, ben de hasrete

Dört yanım çevrili, sanki kaleden
Tutsağım kaçamam, artık beladan
Adına aşk derler, bitmez çileden
Kilim dokuyorum, ben de hasrete

Olmasın seheri, dünyası gazel
Elinde bayrağı, çiçeği güzel
Hicranı yaramda, sevgisi özel
Güller ekiyorum, ben de hasrete

Hassasî ayırma, kendini elden
Olsun kırmızıdan, verelim gülden
Ne gelirse başa, sebebi dilden
Türkü yakıyorum, ben de hasrete

ASLI KURUKAYA

Bî-kes

Bî-kes yüreğimden akar,
Sicim gibi kan.
Saadetimin bedbahtlığı oluklar,
Çağıl çağıl kızıl kan.
Zifiri mertebelerin mazbataları,
Ey kırmızı kuşak safsataları.
Tıkandı nefesimin buğusu...
Neredesiniz can alıcı kırlangıçlar?
Neredesin ecelin gölgesi?
Cemâlinin şavkında yandığım canşikâr?

Fırtınadayım

Bir yaz nidasıydı belki o naif fırtına.
Mevsimlerin döngüsünün Hipokrat yemini
gibi ne çok sevdim seni.
Kalbimde sanki yüzün vardı.
Şavkında güz kırıkları,
Ne fark ederdi yolculuklar.
Daima sana zimmetliydi denizler ve dağlar.
Rüzgârının kıyısında eğerken başımı,
Hatırımda hâlâ ıslak omuzların
Ağlama deyişlerin var...

Uyumaz Ölüler

Iraklar şahit olsun,
Ay kırıklarına.
Sabır taşları sürur ederken
Dünya kurgularına,
Bilme Mahbup,
Neden uyumaz ölüler?
Kırağılarda yanan ayazım,
Avaze kürsüler...
Gölge etme ey kendim,
Şavkın benden çok uzakta...

Zaman ve Gece

Zamanı yakalayamazdım elbette,
Hayız görmüş gecelerin
efsane repliklerinde.
Gün aymış ,
banane şafakların
kasırgalara hayranlığından,
sana ne meczup.
Dünyadaki itibarsızlığımdan…

ÖZKAN DEMİR (KAYNARCALI)

Masumdu Sana Olan Sevdam

Masumdu sana olan sevdam
Öylece uzaktan
Sessizce severdim seni

Onca şiirler yazdım da sana
Yine anlamadın, anlayamadın…
Ne zormuş halden anlamayana
Derdini, yüreğini açmak...
İçindeki bütün duyguları anlatmak...

Ey benim gizli sevdam!
Şimdi ne yazsam ne söylesem
Nereden başlasam bilmiyorum…
Aklımla değil
Yüreğimle sevdim seni...
Hep gizli kal istiyorum yüreğimde…
Dayanması zor olsa da öyle işte...

Bazen tamam diyorum
Bu sefer her şeyi anlatacağım…
Olmuyor, yapamıyorum...
Korkuyorum aslında
Seni tamamen kaybetmekten
Bir daha görememekten…

Tutuldum sana
Dokunmadan öyle uzaktan...
Çok isterdim seninle olmayı
Sarılmayı, dokunmayı
O güzel sesini duymayı...
Gülüşlerinin dünyalardan değerli olduğunu
Hatta âşık olduğumu haykırmak isterdim sana...
Gözlerinin içine bakmak isterdim...
Utanırdım bakarken yüzüm kızarırdı belki...
Her şeye rağmen bakmak isterdim
O güzel gözlerine, gül yüzüne...
Eline dokunmak bile
Titretirdi inan içimi...

Masumdu sana olan sevdam
Hayal ederdim
Olur ya kavga ederiz
Kızar küsersin belki
Yalnız kalmak istersin…
Gece gündüz sabaha kadar
Kapının önünde, hatta eşiğinde
Sabahlamak isterdim...
Sana olan sevdam için...

Dedim ya işte
Masumdu sana olan sevdam...
Bir garip uzaktan seven bir âşıktım ben...
Sen masum sevdalım...
Haberin hiç olmadığından
Sadece geçerdin yanımdan
Öylece işte...

Masumdu sana olan sevdam...
Bilmiyordun...

İBRAHİM KAVAS

Ve Perde

Bu gece
Ayrılık yıl dönümü gecesi...
Bilmiyorum kaç bahar geldi geçti.
Sayamadım sensiz gecelerde,
Kaç yıldız kaydı, kayboldu...

Sus rüzgâr!
Duymak istemiyorum artık fısıltını,
Kırdın bütün aşk dallarını.
Şarkılar boynu bükük kaldı...

Dur yağmur!
Daha ıslanmak istemiyorum.
Sürükledin uzaklara pembe düşleri,
Batırdın balçığa mavi hülyaları...

Hiçbir şey istemiyorum bu gece.
Yalnızca dünya dursun, yaşam bitsin.
Aşk şarkısının sevda nakaratı sussun.
Sensizlik son bulsun, sen ve ben
Sen ve ben, sen ve... Perde!

Yok

Canda taşıdığım vefa yüküdür
Artık hiç kimseye diyeceğim yok
Kalbi güzel kılan sevgi süsüdür
Işığı söndürdüm, göreceğim yok

Zalim felek daha ne söyleyeyim
Şu yalan dünyada ben hiç gülmedim
Dertlere karılmış bir derbederim
Gayri dostlara tek vereceğim yok

Ne desem ne etsem çare olmuyor
Gözlerimin akan yaşı dinmiyor
Özlem yaraları hicran bağlıyor
Bundan böyle benim güleceğim yok

Dalgaya kapılmış sandal misali
Kimsede aramam bunda vebali
Karışmış gidiyor haram helali
Değeri kalmadı, seçeceğim yok

Sen Giderken

Bir daha dönüp bakmayacağım demiştim
Sen giderken...
Sevdamızı titreten veda şarkısı,
Kalbimizi, kulaklarımızı çınlattı.
Kasımpatılarda gözyaşı damlası,
Göçmen kuşlarda bir telaş vardı.
Bir daha beklemeyeceğim demiştim
Sen giderken!

MUHAMMET ÇAL

Sen Kazandın Hayat

Çekmekten yoruldum hayat derdini
Tarumar eyledin gönül bendimi
Senle tutuştuğum bütün cengimi
Sen kazandın hayat, gönlün oldu mu?

Umut ettim, hayal kurdum boşuna
Bu kadar mı mutlu oldun, tuşuma
Acımadın vurdun bu genç yaşıma
Bi çareyim gördün, gönlün oldu mu?

Ah ile vah ile geçti günlerim
Bu günümü aratmıyor dünlerim
Efkârımdan inim inim inlerim
Bir kez güldürmedin, gönlün oldu mu?

Pes ettim sonunda bitmez derdinden
Vaz geçtim umuttan, kendi kendimden
Ne yaşamdan güldüm, ne de sevgimden
Sen kazandın hayat, gönlün oldu mu?

Senle boğuşmaktan ağırdı saçım
Bir takatsiz ayak, bir çatık kaşım
Dertlerden dört köşe ah garip başım
Boynu bükük kaldım, gönlün oldu mu?

Hasret ettin bir kez olsun gülmeye
İmrendirdin beni her gün ölmeye
Ant mı içtin boynu bükük görmeye
Sen kazandın hayat, gönlün oldu mu?

Yeni oyuncaklar edin kendine
Bir kadersiz daha düşür bendine
Onu da alıştır hayat cengine
Hep kazandın hayat, gönlün oldu mu?

Zor İmiş Meğer

Ayrılığa çaldı, bu gece keman
Dön desem de geri dönmez ki zaman
Gönlümde bir sızı, başımda duman
Yar ile ayrılmak ne zormuş meğer

Hasret nağraları atar her teli
İçerimi sarar bir hüzün yeli
Aşkımdan biçare, yokluktan deli
Yâr ile ayrılmak zulümmüş meğer

Sevda nameleri dökerken, yayı
Gönlümün efkârı soldurur ayı
Dar eder başıma koca dünyayı
Yâr ile ayrılık zor imiş meğer

Kemancı kemanı susturmaz nice
Efkâra doyurdu beni bu gece
Çözülmez kör düğüm, oldum bilmece
Yâr ile ayrılık ölümmüş meğer
Ölümden betermiş ayrılık meğer

NEVZAT KÖKSÜZ

Nefsim

Nefsim zorlu bir düşman
Şaştım kaldım ya Rabbi
Dostudur onun şeytan
Şaştım kaldım ya Rabbi

Haram helâl dinlemez
Tatlı sözden anlamaz
Güzel huylu olamaz
Şaştım kaldım ya Rabbi

Dediğini yaptırır
Eğri yola saptırır
Tağutlara taptırır
Şaştım kaldım ya Rabbi

Gösterişi pek sever
Övse kendini över
Mazlum dinlemez döver
Şaştım kaldım ya Rabbi

Onundur sanki dünya
Bilmez ki hepsi rüya
İşi gücü hep riya
Şaştım kaldım ya Rabbi

Hem ölmekten çok korkar
Hem de bildiğin yapar
Ne versem daha azar
Şaştım kaldım ya Rabbi

Olsa da

Sönmez bu kalpte hakkın ateşi
Sonbahar kış olsa da, kar buz olsa da
Batmaz kalp âleminin nurlu güneşi
Her taraf kararsa da, gündüz gece olsa da

Yıllardır insanlık devrine muhtaç
Adalet arayan hükmüne muhtaç
Mutluluk arayan emrine muhtaç
Yollar uzak olsa da her yer tuzak olsa da

Yâr (Allah)

Sen bu yola gel dur desen
Seve seve durmam mı yâr
Gel bu yola can koy desen
Seve seve koymam mı yâr

Çile sunsan yumak yumak
Seve seve çekmem mi yâr
Veren de Hâk alan da Hâk
Deyip derdi sevmem mi yâr

Dolaştırsan köşe bucak
Demir çarık gezmem mi yâr
Hâk yoluna olup toprak
Adın anıp tozmam mı yâr

Sensiz susuz gönüllere
Rahmet olup taşmam mı yâr
Allah için ver diyene
Lebbeyk deyip koşmam mı yâr

TACETTİN FİDAN

Sana Ait Bir Gündür Bugün

Sana ait bir gündür bugün
Tabi ya! Artık dünya evine giriyorsun
Hele bir düşün
Çünkü
Becerin davranışına hazinedir

Sökecek yepyeni şafaklar
Gök ağarmaya başlayacak, ama dün
Bu zevkli düğünün yarınından ayrılacak
Sana o gün, farklı bir düğüm bırakacak

Cananım
Uyanık bir insan olmak için
Bir çözüm eline geçirmek için
Her şeyin eğrisiyle doğrusuyla
Hep hazırlıklı ol
Zira badirenin doruğu var

Her neyse, benim için sen, her gün
Yeni bir gündoğumusun
Sevdam, bir tanem, nur topum
Hep şuramda, bağrımdasın!

Çok Yaşa Türkiye

Allah'ın emriyle şahlandı Türkiye
Dağlardan deryadan göklerden yükseldi
İlahi buyruktur vatana gayesi
Kıymeti nimeti milleti yükseldi

Çok yaşa Türkiye! Hakkın var cihana
Dalgalan Albayrak! Hâkim ol yarına

Devletler diyor ki 'adalet var sende'
Seninle ters düşen nankördür afaka
Yıldızın parlıyor hiç sönmez bu gözde
Ahlâkın müstahak Allah'tan nafaka

Çok yaşa Türkiye! Hakkın var cihana
Dalgalan Albayrak! Hâkim ol yarına

Dolunay

Değişmemiş ışığı ile küreleşmiş dolunay
Doğunun gökyüzüne çıkıyor,
Bu kısa gecelerin hay-hayına yok olmadan,
Hiç durmadan ışıldıyor.

Müennes sönmüyor, ama kısmetim
Ki dişilin ışıkları onu takdis etmiyor artık,
Benim düzensiz yolum yakında çökecek belki
Ama o gene hiç azalmadan parlıyor.

Ve o dişil eğer hafifçe buraya parıldıyorsa,
Ve ışığı şimdi solmuş bile olsa,
Yine de hep onun uygun alanında
Ay gecelerin hanımıdır.

ÖZLEM ÇETİN

Az Mı Sevdim Turnam

Aşk ile bakmıştım mahşeri baktı
Az mı sevdim turnam git ona söyle
Aşkın terazisi ölçüsü yoktu
Az mı sevdim turnam git ona söyle

Gençliğim sevdam var, emanet onda
Aşk pervanesiyim sevda yolunda
Kıymadım gözüme durur solumda
Az mı sevdim turnam git ona söyle

Dil şad olmuş iken acı olmuşum
Engerek gözünde tutsak kalmışım
Gittiği yollara gölgem salmışım
Az mı sevdim turnam git ona söyle

Her günüm nağmeydi gecem bayatı
Işıklı dünyamı saran hayatı
Birlikte koştuğum doru kıratı
Az mı sevdim turnam git ona söyle

Geçti gönlüm gürül gürül Aras'ı
Vuslatın âlemi gelir sırası
Başımın tacıdır her hatırası
Az mı sevdim turnam git ona söyle

Ey benim ruhumu yağmalayan yar
Aşkında gözyaşı ağlayanı var
Kor alev içinde harlı külün var
Az mı sevdim turnam git ona söyle

Sana Hep Mektuplar Yazdım

Sana hep mektuplar yazardım
Söze nereden başlayacağımı bilemezdim.
Yazar yazar silerdim
Niye beğenmezdim?
Çünkü korkardım.
Kalbimin sesi nefesimi keserdi
Aklımın tavanı çöker, sözlerim tükenirdi
Yerin göğün belirleştiği yerde
Kendimi bulamazdım
Çünkü korkardım.

Dünyamı üstüme yıkan bendim
Yıldızları söndüren bendim
Canımın can köşesinden af dileyen bendim
Kendime küsen bendim
Gitme gitme kal diyemezdim
Çünkü korkardım.
Yüreğimin sırrı bilinmez
Hayal yalana karışır günüm seninle geçerdi
Keserdim bütün umutsuzluklarımı
Yamardım umutla dikerdim
Ruhuma Şifa diye giydirirdim
Ve umuda yolculuk ederdim.
Hep sana yazardım…

İREM GÜNERKAN

Susmasana Be Adam

Susmasana be adam,
Nerede o eski zamanlar?
Durdurulmuyor ki zaman
Lafı geçmiyor ardından
Giden günlere varılmıyor.

Susmasana be adam,
Buralardan geçilmiyor
Yerin bilinmiyor.
Bir gelsen, bir sarılsam
Bin ömür bedel ödesem.

Susmasana be adam,
Ben senin sessiz çığlıklarına alışık değilim,
Bağırdığın çağırdığın zamanlarla barışırım.
Özlemini kalbime atarım
Günleri sayarım,
Daha da gelmezsen
Köşedeki bankta yatışırım.

ÖMER AKÇAY (10 YAŞ)

Yaprak Suya Düştü

Saate baktım beşti
Yürümekten ayaklarım şişti
Bir yaprak suya düştü
Kalbim bilin kime düştü?

SERVET BARDAK (SERVETÎ)

Ormanda İşçiler Öldü

Yangın oldu yer kavruldu
Küle dönmesin ağaçlar
Rüzgâr oldu kül savruldu
Küle dönmesin ağaçlar
.
Ormanda işçileri öldü
On canda sarardı soldu
Sonunda olanlar oldu
Küle dönmesin ağaçlar

Ormanları koruyalım
Derin yaralar saralım
Misler gibi koksun gülüm
Küle dönmesin ağaçlar

Serveti der orman bizim
Yetişmeli bağda üzüm
Dizede bitiyor sözüm
Küle dönmesin ağaçlar

SOPHİA JAMALİ SOUFİ

Ayrılık

Bekliyorum
Sevgili ve anılar olmadan
Acımı sadece duvarlar biliyor
Yaraları yalnızca aynalar anlar
Anıların yankısı bitmiyor
Her gece
Narin parmaklarımla vücudunun sesini söylüyorum
Ve rüyalarımda seninle seyahat ediyorum
Biliyorum ki sonunda ağacın kucağına ve yağmurun söylenmemiş öpücüklerine geri döneceğiz…

SELMA HANÇER

Bizi Mülteci Sanmasınlar

Ekmek parası derdine düştük gurbetin tozlu yollarına
Sevdiklerimizi hayatımızı ve de tüm yârenlerimizi bırakıp ardımıza
Sırtımıza geçim derdini, gönlümüze üç beş kuruş kazanıp dönme umudunu yüklenip
Hasretin acı şerbetini kana kana içmeyi şiar eyleyip
Düştük gurbetin uzun ince bilinmez ummanlarına

Biz sadece gurbetçiydik,
Yuvamızdan yurdumuzdan zinhar vazgeçmedik
Dilini dişini bilmediğimiz yaban illere katlandık
Gün oldu öfkemizi sindirdik göğsümüze
Prangalar vurduk duygularımıza hırsımıza
Bir umut döneriz tutkusuyla gem vurduk hasretlerimize
Biz Türk'üz, Müslüman'ız, atalarımızın başını yere eğdirmeyiz deyip
Sarıldık atalarımızdan bizlere emanet kalanlara
Örfümüze âdetimize birliğimize, biz bize
Unutmadan geçmişimizi

Çok ötelendik çok dışlandık, çok horlandık
Yine de mağlup olmadık hayatın acı imtihanına
Bazen yaktılar, çoluk çocuk yandık kül olduk
Bazen Ausländer raus diye hakaretler ettiler, sustuk
Yine de, ama yine de bırakmadık irfanımızı
Elin memleketinde, salyangoz satamayız deyip
Sineye çekip tefekkür eyleyip, şükrettik halimize
Takılmadık el âlemin ihtiyatsız sözlerine

İki kelime bilmeden geldiğimiz, el memleketlerinde

Yuvalar kurduk, Türklüğün ninnileriyle evlatlar büyüttük
Vatan aşkını, din sevdasını evlatlarımızın gönüllerine,
İlmek ilmek nakşettik
Koynumuza Anadolu'nun toprak kokusu,
Burnumuzda köyümüzün kentimizin hasret esintisiyle
El mecbur kaderde bu da varmış deyip rıza eyledik

Bizler fabrikalarda işçi bürolarda temizlikçi iken
Nesillerimizden nice mühendisler, nice doktorlar
Nice öğretmenler nice avukatlar yetiştirdik
Evlatlarımızı büyütürken öz yurdumuza sevdalı,
Doğdukları ülkeye, saygılı nesiller eyledik

Unutmadık köyümüzü kentimizi, aslımızı neslimizi
Baş üstünde taşıdık, al Bayrağımızı, mukaddes kitabımızı
Bizi dışlayanlaradır bu sitemim
Biz Türklüğün, Müslümanlığın onurunu gururunu,
Başımızın üstünde taşıdık
Yorulup dizlerimiz üstüne çökünce,
Nesilden, nesile Türklüğün asil ruhunu aşıladık
Emanet eyledik göğsümüzdeki vatan aşkını nesillerimize

Üç kuruş paraya vatan satmadık
Vatanını satanında adamdan saymadık
Öz yurdumuzda bizi mülteci sanmasınlar
Bizi kanı bozuk hainlerle aynı terazide tartmasınlar
Bizi öz vatanımıza, özge canımıza küstürmesinler
Aman ha bizi mülteciden saymasınlar
Hasretiyle tutuştuğumuz vatanımızdan, bizi dışlamasınlar

İHSAN FATİH POLAT
(OZAN EBEDÎ)

Ben Alçağın Tekiyim

Hâk dedikleri bir şey varmış; yalan
Adaleti can çekişirken gördüm
Atılmıştı meydana bir pehlivan
Sinsice yaklaşıp sırtından vurdum

Yumdum gözlerimi, ağzımı yaydım
Şirk adına ne varsa bir bir saydım
Şüpheyi tuttum, doğruluktan caydım
Tam olsun diye bin yalan uydurdum

Şu menfaat en yakın dostum oldu
Riyakârlık libasım, postum oldu
Ân geldi nefretimi kustum oldu
Melânetimi âleme duyurdum

Unuttum insanlığımı, karardım
Attım vicdanı soğudum, sarardım
Nefsime köle olmayı başardım
Karnımı kinle, kavgayla doyurdum

Muhabbet dediğin hangi otağda?
Safsata; bülbül öter miymiş bağda?
Birbirine küssün insan her çağda
Zalim mazluma kıysın istiyordum

Ben alçağın tekiyim; özümde var
Ayrımcılık, ikilik, gözümde var
Dedikodu, iftira, sözümde var
Birlik, beraberlik olmaz diyordum

Kullukmuş, ibadetmiş inancım yok
Gururluyum, bizar etmem, sancım yok
İçki, fal, zina bende, utancım yok
Para, eğlenceyi buldum kudurdum

İnsanoğluyum; vardığım nokta bu
Yıkıldı, yıkılmaz sanılan tabu
Sonumuz ateş, yanacaksak da bu;
Cehennem dedikleri benim yurdum

Bütün bunları yaptıran şeytandır
Bilmez şefkat ne, kalbi var taştandır
Tek bildiği taşkınlıktır, isyandır
Kur'an der: "Hakikatleri duyurdum."

Kaldır başını zilletten de doğrul
Asaleti Allah'a secdede bul
Sebep, gayemiz bu, böyledir usul
Ebedî der: Nefsime kilit vurdum

NURİYE AKYOL

Dünya Dünya Dedikleri

Etrafımda dost bildiğim ne çok insan var imiş
Ey Allah'ım! Senden başka, hepsi de ağyar imiş.
Bu dünyada her kederim, her hüznüm bir imtihan
Ağyar ile geçirdiğim her an'ım zarar imiş

Senden gayrı İlâh yoktur, inandım, iman ettim
Ne zaman dara düştüysem ben çağırdım Sen yettin
Nefsi firavun olanı cehenneme terk ettin
Şirk batağında çırpınan, yürekler murdar imiş

Geçtim dünya pazarından, karışık haram, helâl
Gönlüm helâllerden yana, nefsim der: Hepsini al
İkramdır diye sunulur, altı irin, üstü bal
İnsan kisvesi altında, şeytan av arar imiş

Gülümseyen suratların arkasında yılanlar
Şerbet diye yutturulur, en zehirli yalanlar
Hile tezgâhı ardında, çileye maruz canlar
Dünya, dünya dedikleri toplu bir mezar imiş

Düşman her an içimizde, fitne salar durmadan
Sırtını yere getirir, kendini hiç yormadan
Köklerini yok ederler, dalına duyurmadan
İmanı ayakta tutan, edep ile ar imiş

Uyan ey gönül gafletten, iman çerağını yak
Şeytana işkence Kur'an, zikirdir ona dayak
Günahkâr başın cürmünü çeker cefakâr ayak
Rehberi Kur'an olmayan, ömür ahüzar imiş

Ey Nûrfânî! Bâki olan yaratmadı mı seni?
Peşine takan da O'dur, ardındaki gölgeni
Mevlâ bir hayat sunacak, yine sana, yepyeni
Ölüm bir yok oluş değil, zindandan firar imiş

Muhasebe

Allah'ı anmayan kalp zindan kapısı demir
Işık sızmaz içeri, Hak vermeyince emir.
İrademe nefsimin bağladığı zincirler,
Ha koptu, ha kopacak, kemir vicdanım kemir

Neden nahoş geliyor sevdiğim lakırdılar?
Kapım mı vuruluyor, nedir bu takırtılar?
Ne zaman ki vicdanım sızıverse içeri
Susuyor benliğimi yücelten şakırtılar

Yıllar geçti bitmedi, nefis muhasebesi
Nihayetinde bitti ömrümün mesafesi.
Çift kanatlı tanıklar ve sanık yerinde ben,
Cehenneme müstahak gururumun hanesi

İLKNUR YALÇIN

Gölgede Kalan Hesapçı

O, vitrinde değildir,
Ama her cam kırıldığında sesi duyar.
Ne kasada oturur, ne tezgâhta,
Ama kimin ne zaman düştüğünü hep yazar.

Bir kahveyle başlar günü,
Fakat şekeri değil, rakamları karıştırır.
Zamanı bölmeyi öğrenmiştir,
Sabahla akşam arasındaki farkı en çok defter bilir.

Müşteri gülümser,
Ama o gülüşün maliyeti kaç lira, bilir.
Bir indirim afişi asılır duvara,
O, o duvarın kaç ayda ödendiğini sayar.

Dost değildir "kâr" her zaman,
Bazen fazla görünür, aslında eksiktir.
Çünkü o, sadece saymaz,
Duyar da…
Bir irkilmeyi, bir iç geçirmeyi,
Bir "acaba"yı, raporlara sığdırır.

Zaman geçer, iş büyür, ışıklar parlar,
Ama o hep gölgededir.
Çünkü en büyük sessizlik,
Kasadaki küsurat gibidir.

ÂŞIK VEHBİ GÜLEN (DAĞLARIN EFESİ)

Görmeli İnsan

Aldatmasın seni dünyanın süsü
Hakk'a giden yola girmeli insan
Hak yoldan ayrılmaz insanın hası
Resulün izini sürmeli insan

İmtihandır dünya bunu bilelim
Kalbimizden kini artık silelim
Tertemiz geldik biz öyle ölelim
Verdiği sözlerde durmalı insan

Beş vakit namazı daim kılalım
Dertlinin derdine derman olalım
Beraber ağlayıp beraber gülelim
Eşini dostunu sormalı insan

Helal parana hiç haramı katma
Hesabın yapmadan sakın ha yatma
Menfaat uğruna dostunu satma
Hakiki bir dostluk kurmalı insan

İnanma kardeşim hiç sahte aşka
Kendine gel insan demeden keşke
Götüremen burdan amelden başka
Yanlışı doğruyu görmeli insan

Dağların Efesi geçiyor ömrün
Hesap vereceksin mahşerde yarın
Yaptığın iyilik en büyük kârın
Fakire yoksula vermeli insan

NECİP DEMİR (SUSKUN ŞAİR)

Yazık Değil mi?

Depremi yaşadı enkaza döndü
Yıkıldı Hatay'ım yazık değil mi?
Ormanlarım yandı ciğerim söndü
Yakıldı Hatay'ım yazık değil mi?

Yemyeşil ormandan ne istediniz
Ağaca su diye ateş verdiniz
Bunca masum cana dert yüklediniz
Döküldü Hatay'ım yazık değil mi?

Yaşamadığımız afet kalmadı
Nedense bu şehir huzur bulmadı
Bizim kadar canı yanan olmadı
Sıkıldı Hatay'ım yazık değil mi?

Tarih kokar idi tüm evlerimiz
Akmaz oldu dindi asi nehrimiz
Yenilenecekti güzel şehrimiz
Yok oldu Hatay'ım yazık değil mi?

Suskun bu şehirde elbet gülecek
Eski günleri de geri gelecek
Herkes gibi oda burda ölecek
Bakıldı Hatay'ım yazık değil mi?

MUHARREM AKTAŞ

Yasin De Bul

Elif-e meylin varsa imlayı Yasin de bul
Ba başaret etti bize kimyayı Yasin de bul

Ta türabın cevherini kalbi Kur'an andadır
Sa seri eder hesabı manayı Yasin de bul

Cim cemali kalellahi müjdeledi kullara
Ha hadisi kutsiye bak sureyi Yasin de bul

Hı huruf edip hışmından bul başına bir ceza
Dal dini İslam bahrine sevdayı Yasin de bul

Zal zahirde oldu nişan dünyayı âlemine
Ra Rahim' dir Rahmetullah Kâbe'yi Yasin de bul

Sin sahibi sana sunar cümle mevtin şarabın
Şin şefaat madeninden şifayı Yasin de bul

Sat sakın bırakma dilden cinanın miftahını
Dat dar-ı uhra evine ziyayı Yasin de bul

Tı dehandan eksik etme virdini de her nefes
Zı ziyalatır dilgâhı fetvayı Yasin de bul

Ayın aynından akıtıp hüznile abı sel gibi
Gayın gaflet haba dalma kübrayı Yasin de bul

Gaf kal-i kemaller ile asla etme sohbeti
Kef kâr olan kerameti uhrayı Yasin de bul

Kef kelamı nutku Hak'tır künhüne ermiş isen
Lam layıkıyla okuyup davayı Yasin de bul

Mim meylini Mustafa'ya ver ki felah bulasın
Mim nefesin salavatla rüyayı Yasin de bul

Vav varisul Âlim Allah burhan vermiş kullara
Ha hafızı kelam olur rütbeyi Yasin de bul

Ya yaratanı zikreyle ülfeti leylü nehar
Seni ki yoktan var etti nutfeyi Yasin de bul

SENNUR MUTLUGİL

Anda

İnsan, bir anda açtı gözlerini dünyaya,
Gününden önce merhaba ağlayışları.
Göz açıp kapayıncaya bitiyor ömür,
Gözler kırpılmıyor şimdilerde.
Aynadaki yansıyan bene,
Dikkatini veremeden,
Yeni bir ana geçiyoruz,
Ne oldu ne değişti hiç düşünmeden.
Kendimizle mutlu muyuz?
Sormuyoruz bile,
Bir o kadar dışardayız kendimizden.
Tek soru,
Kim, nerede, kiminle?
Parkta otururken;
Ağacın gölgesi sararken bedenimizi,
Ağacı tanımıyoruz,
Başımızı kaldırıp bakmıyoruz bile.
Hızlı yaşıyoruz;
Bir kahve kokusunda kalamadan,
Yeşil ışığın yanmasını bekleyemeden,
Kitabın son sayfasına gelemeden,
Filmin sonunu izleyemeden.
Şimdiye sığamayan sabırsızlığımızla,
Kopyala yapıştır yazılarımızla,
Kendimize gelemeden yarı yolda,
Durmak bir devrimdir,
Yavaşlamak kaçış.

Göz göze gelinirdi konuşmak için,
Şimdi gözler bile buluşmuyor,
Kendini görmekten kaçıyor insanoğlu,
Kim bilir.
Haz, anlık sarhoşluk hali.
Tam doydum derken,
Ruhum,
Sil baştan ...

SÜLEYMAN ÇELİK

İşte Öyle Sevdiğim

İşte öyle bir şey seni sevmek
Öyle çıkmaz sokak ki
Ama artık sensiz açmıyor çiçek
Sensiz hep gri ve siyah
Sen olmayınca hepsi terk ediyor
Hepsi küsüyor bana
Çünkü seni çağırıyor
Seni fısıldıyor yüreğime
Demek ki böyleymiş
Gizli olanmış sevginin hası

Bak
Şimdi gözlerimle uyu
Unut tüm yaralarını
Hadi nefes olalım kendi havamızda
Kendimizce en sadesinden

Nefesinin kokusu hâlâ üzerimde
Hâlâ yüreğimde
Demek sevgi böyleymiş
Hasretmiş onun yemeği
Ekmeği... Suyu...
Bugün de değdi gözlerin gözlerine
Bugün de hayalin konuştu benimle
Gel yürek sızım
Gel yutkunduğum
Hadi...
Gel de nefes alalım birlikte
Bilirim soluksuz ağlamak nedir
Bilirim derin düşünceleri
Bilirim gelmesen de varsın artık
Olamazsın suyum kana kana bilirim

Ama var ya hani o gülüşün
Hani gülüyor ya gözlerinin içi
İşte o benimle nefesinle
Artık her dakika
Her saat her gün
El ele tutuşup benimle geziyor
İşte böyle kalp neşem
Böyle geçer günler
Bugün farklıyım
Bugün aldım kalemi uzun uzun
Yazıyorum seni ama
Bitiremiyorum

ABDULLAH SAKİZADE

Bu Bendeki Hâl, Ne Ola Yâ Râb!

Çekildi sularım, kurudu kuyum,
Bu bendeki hâl, ne ola Yâ Râb!
Şer saçar oldu, kötüdür huyum,
Bu bendeki hâl, ne ola Yâ Râb!

Derûnum içinde tükenmez cengim,
Gece gündüz tebdil oluyor rengim,
Bilmem, mâsiyette var mıdır dengim,
Bu bendeki hâl, ne ola Yâ Râb!

Gaflet dumanından karardı kanım,
Yitirdi neşeyi kesiftir canım,
Baktım çevirmiş düşman her yanım,
Bu bendeki hâl, ne ola Yâ Râb!

Dolarım ismini daim dilime,
Dervişoğlu, zikir sanma "kelime",
Maksat erişmekmiş kalb-i selime,
Bu bendeki hâl, ne ola Yâ Râb!

BÜLENT YÜKSEL

Neyi Arıyor İnsan?

Bugünlerde padişahlardan güzel yaşarken,
Allah lütfuyla bin bir nimet sunarken,
Ne arıyor insan?

Yukarılara değil aşağılara baksın gözlerin.
Hiç bir kalbi incitmesin sözlerin.
Öfkeyle kalkmasın, harama uzanmasın elin.

Bu sözlere uyarsan eğer,
Allah sana bahşeder cennette bir yer.
Bunlar idrak ettikten sonra,
Ne arıyor insan?

ENVER ÖZÇAĞLAYAN (AKSAKAL)

İbret

Akşamın rengini hep siyah sanma,
Bazen kandil kandil ışıltısı var.
Gündüzün çevresi bembeyaz ama;
İçini karartan sıkıntısı var.

Dünyada tezatlar sürüp gidiyor,
En geniş salonun kapısı pek dar.
Bakarsın bir garip selam ediyor;
Belki, umulmadık takıntısı var!

Gülsen de yüzünde bir derin melâl,
Ağlayan gözlere, güler yüzler yâr.
Kaderin hükmünü uygular Celâl,
Dost dedik; çok yöne akıntısı var.

Neşenin ortağı hüzünmüş meğer,
Zararın ortağı değil midir kâr?
Yokuş da, iniş de ibretlik değer,
Her nehrin denize çıkıntısı var.

Yalılar, saraylar bir gün yıkılır,
Güneşin ardınca kar geliyor, kar.
Ağrı Dağı olsan yine çıkılır,
Dünyaya bak, nice yıkıntısı var...

DR.OSMAN AKÇAY
(SEĞMENOĞLU)

Nefisle Kavga

Haris nefis haris nefis
Her yan sana Paris nefis
İnsan bir gün toprak olur
Kime bunca kapris nefis

Cahil nefis cahil nefis
Boş işlere dâhil nefis
Son nefesi verdiğinde
Yok mezarda sahil nefis

Düşman nefis düşman nefis
Gözü doymaz şişman nefis
Fâni dünya gelip geçer
Haydi gel ol pişman nefis

Cesur nefis cesur nefis
Borç yüküyle mahsur nefis
Sana ceza vermek gerek
Ne çok yaptın kusur nefis

Miskin nefis miskin nefis
Sûr'un sesi keskin nefis
Kurulunca mahşer yeri
Kimse etmez teskin nefis

Taşkın nefis taşkın nefis
Vebal alan şaşkın nefis
Ecel vardır bilmez misin?
Olsun bir dal fışkın nefis

Sapkın nefis sapkın nefis
Huyun batsın çapkın nefis
Anlamazsın Sakar için
Şeytan atar zıpkın nefis

Kindar nefis kindar nefis
Merhametsiz gaddar nefis
Unutursun bunu amma
Kabir elbet dapdar nefis

Haylaz nefis haylaz nefis
Sen değilsin palaz nefis
Yüce Allah buyurmakta
Seni yakar yalaz nefis

Ağla nefis ağla nefis
Her tarafın dağla nefis
Tövbe edip bir an önce
Gönlü Hakk'a bağla nefis

Gafil nefis gafil nefis
İblis gibi sefil nefis
Müşrik ölen kullar için
Kimse olmaz kefil nefis

Zalim nefis zalim nefis
Düzelmedin milim nefis
Silkelenip kır putunu
Ol biraz da selim nefis

Cani nefis cani nefis
Ölmeyen kul hani nefis
Elin tutar gözün görür
Hamda nedir mani nefis

Hırsız nefis hırsız nefis
Ah yılışık arsız nefis
Fena işle geçen ânın
Öğren artık kârsız nefis

Sersem nefis sersem nefis
Kaç kez ettin kasem nefis
Bu savaşı kazanarak
Seni yere sersem nefis

Yılgın nefis yılgın nefis
Davranışı çılgın nefis
Nebi Kevser havuzundan
İçer ümmet dalgın nefis

Hoppa nefis hoppa nefis
Çok aksisin salpa nefis
Her rüzgârın etkisiyle
Yapıp durma yalpa nefis

Nemmâm nefis nemmâm nefis
Vakit olur tamam nefis
Musallada namazını
Kıldırınca imam nefis

Fesat nefis fesat nefis
Doğru işi kesat nefis
Kıyamette vardır mizan
Zordur orda hasat nefis

Kıskanç nefis kıskanç nefis
Hiç duymadın utanç nefis
Sevap gözün fazla ise
Bu en büyük kıvanç nefis

Huysuz nefis huysuz nefis
Yok olasın soysuz nefis
Kaf dağında gezip durma
Pek cücesin boysuz nefis

Münkir nefis münkir nefis
Gör kendini hakir nefis
Seni ancak ıslah eder
Zikir, şükür, fikir nefis

Obur nefis obur nefis
Haram lokma kambur nefis
Zebaniler emir kulu
Görevinde mecbur nefis

Dönek nefis dönek nefis
Layık sana kötek nefis
Ahmet Nebi Peygamberi
Almak lazım örnek nefis

Çirkin nefis çirkin nefis
Suç işlerken pişkin nefis
Durur Sırat kıldan ince
Kılıçtan da keskin nefis

Küstah nefis küstah nefis
Hangi kerih, matah nefis
Mekruh denen hiçbir şeye
Kabarmasın iştah nefis

Nankör nefis nankör nefis
Her ihsana köpkör nefis
Dâru'l-huld'a kabul için
Olmak gerek bonkör nefis

Müsrif nefis müsrif nefis
Ettin dini tahrif nefis
Meylin bitsin şu cihana
Budur ruhu teşrif nefis

Asi nefis asi nefis
Edep kula giysi nefis
Ru'yetullah büyük müjde
Düzel gayrı sinsi nefis

Zelil nefis zelil nefis
Yüce Allah Celil nefis
Varlığına, tekliğine
Hikmet, gaye delil nefis

Serkeş nefis serkeş nefis
Münafıklar kalleş nefis
Namusunu iffetini
Çekme asla peşkeş nefis

Hasis nefis hasis nefis
Çevren dolu kasis nefis
Hak yolunun dostlarıyla
Et dostluğu tesis nefis

Fâcir nefis fâcir nefis
Vurur Siccîn zincir nefis
Üste sündüs giymek için
Kazan çokça ecir nefis

Kızgın nefis kızgın nefis
Aklın sana kırgın nefis
Günah sevap eşit ise
Araf olur yazgın nefis

Mağrur nefis mağrur nefis
Afetindir gurur nefis
Yıksan kibir duvarını
Olacaksın mesrur nefis

Mestan nefis mestan nefis
Dostun senin şeytan nefis
Elbet amel defterinde
Her şey yazar baştan nefis

Hırçın nefis hırçın nefis
Kime senin hıncın nefis
Kul Sırat'tan geçer iken
Yok ayakta lapçın nefis

Bencil nefis bencil nefis
Yapma hayrı tecil nefis
Ol Kirâmen Kâtibin ki
Tutar her an sicil nefis

Bozuk nefis bozuk nefis
Ruhlar tene konuk nefis
Şefaate ermek için
Fark etmiyor uyruk nefis

Alık nefis alık nefis
Hafızası balık nefis
Münker Nekir sorar sana
Sanma adın çalık nefis

Nadan nefis nadan nefis
Tüm bahanen sudan nefis
Önce gider ruh berzaha
Kabrin içi zindan nefis

Mücrim nefis mücrim nefis
Ba's ikinci dirim nefis
Nefsin bilen arif olur
Rabb'in çünkü Kerîm nefis

Şaki nefis şaki nefis
Ancak hüvelbaki nefis
Havz-ı Kevser içmek için
Olmaz emrivaki nefis

Câris nefis câris nefis
Kime bunca kapris nefis
Secde için kapanmayan
Lanetlidir İblis nefis

Anut nefis anut nefis
Hiç olmadın hoşnut nefis
Firdevs'te var bahçe, bostan
Daru'sselam konut nefis

ÖMER DURU

Boncuk ve Çocukluk

Yıllar önce bahçeli evimiz, yaşardık
Çocuktuk, haylazdık biraz hızlı koşardık
Ne elimiz dururdu ne kavgamız bitti
Cahildik bilmedik, sevmeyi de başardık

Annemin kışlığı, ekmek yaptığı tandır
Somunun içine peynir, pekmeze bandır
Acıkır eğilir, vücudumuz da yandır
Bitmeden yenisi gelir, çocuklar hazır

Beyaz siyah köpeğimiz var adı Boncuk
Su ile oynardık, Boncuk bize baloncuk
Mahalleden üç beş arkadaş oyunumuz
Ulu Irmak'ta çıplak yüzer fakir çocuk

Boncuk kaçardı kimi zaman sokak sokak
Arada gelmezse arardık, yollar toprak
Boncuk gelirdi kuyruğu dikmiş, acıkmış
Ektiğimiz bahçe biter gerisi çorak

Korkarız kaybolunca Boncuk, gelmez
Belediye avcısı gezer vurur yemez
Bazen silah sesi gelir köpek vururlar
Kimin köpeğini vursalar, vurduk demez

Kime zararı var idi, Boncuk gezerdi
Başka it gelse zinciri kırar ezerdi
Bağlı vurmasın diye, onlar bilirlerdi
O esarette sürekli, candan bezerdi

Bir gün dediler avcılar gelmiş arıyor
Başıboş köpekleri yollarda vuruyor
Boncuk kayıp o gün birlik olup aradık
Kaçan sahipsiz itlere tuzak kuruyor

Duyduk ki bahçede bir köpek yatıyor
Yüreğime ateş düştü kalbim atıyor
Anne dedim hadi! Elim elinde gittik
Boncuk yatmış yerde cansız bakıyor

Boncuklarında dünyamızı gördük
Hayvana bağlanıp hayatımızı ördük
Onunla oyunlar kurduk, onsuz kördük
Hayvan demedik, hakkı onlara da sunduk

Baktığım beslediğim ilk ve son köpek
Yemeği de kaldı günlerce tabak tabak
Çok ağladık ardından dua da okudum
Mezar yaptık bahçeye, taşı öbek öbek

Biz kaç kez oynadık Boncuk ile rüyamda
Sevincim, mezarı yakın değil ücrada
Her sabah okula uğurlar, yanımızda
Daha hayvan sahibi olmadım dünyada

ALİ ELİŞ

Bilmem

Her gece bağırdım, dağın ardına
Duyar mı o yara çatar mı bilmem
Çok istedim, koşup gele yurduna
Uğrasa yar elim, tutar mı bilmem

Kim ki yar yorgunu yerde başları
Kalbime dert oldu, gözün yaşları
Kafese koyduğum kumru kuşları
Derdimi ders alıp öter mi bilmem

Hani bu yaylaya konup göçenler
Her çiçekten, en hasını seçenler
Düşeni duymadan ezip geçenler
İki rekât, namaz yeter mi bilmem

Perdelerde kopuk tellerde paslar
Derdini çalmayan, duvara yaslar
Her gün beni üzen bekçi polisler
Bu hal teneşirde biter mi bilmem

Şerifoğlu'm boş ver dumanı tozu
Kafaya yar takan, kesmez ki hızı
Dağda davar yayan çobanın kızı
Beni de sürüye, katar mı bilmem

M. NİHAT MALKOÇ

Gazze'de Soykırım Var

Katil Siyonistler ölüm kusuyor
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.
Vahşi batılılar görüp susuyor
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Bebeklerin kanı akıp duruyor
İsrail yılanı sokup duruyor
Bu acı bizleri yakıp duruyor
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Kudüs'te, Gazze'de güller kan ağlar
Yıkılmış bahçeler, bozulmuş bağlar
Bu acı manzara yürekler dağlar
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Acıyı duymuyor, kulaklar sağır
Yürek katılaşmış, taşlaşmış bağır
Ölüm körpelere geliyor ağır
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Bir büyük katliam sürüp gidiyor
Başımıza çorap örüp gidiyor
Trajedi başa sarıp gidiyor
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Ölenler çocuktur; kadın, anadır
Bugün onlaradır, yarın banadır
Batılılar Siyonist'ten yanadır
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Batı ne görüyor ne de bakıyor
Müslüman'ın kanı sebil akıyor
Bu acı nicedir yürek yakıyor
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

Müslümanlar niçin birlik olmuyor?
Birlik olmayınca dirlik olmuyor
Aşağılık zirve, erlik olmuyor
Gazze'de savaş yok, soykırım vardır.

KİTAP TANITIMI: OSMAN AKÇAY BÜTÜN ŞİİRLERİ

TÜM SEÇKİN KİTAPÇILARDA

KİTAP TANITIMI: GÖNÜL KÖPRÜSÜ ŞİİR ANTOLOJİLERİ 1-2-3 VE 4

Editörlüğünü Dr. Osman Akçay'ın yaptığı Gönül Köprüsü Şiir Antolojileri 4. kitaba ulaştı.

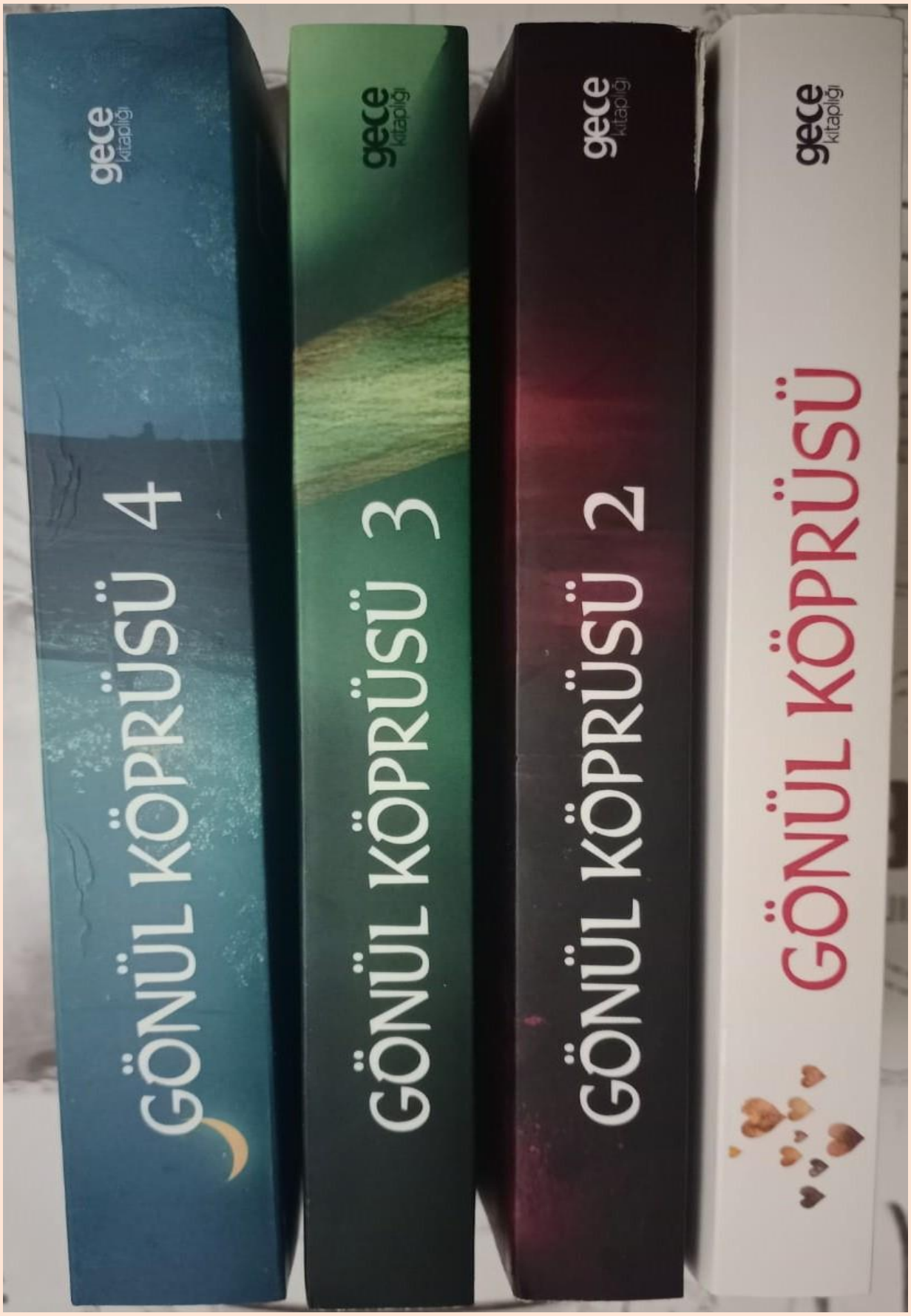

TÜM SEÇKİN KİTAPÇILARDA